

Никола Вапцаров

Не, сега не е за поезия...

Не, сега не е за поезия,
ни за римите с звънкия смях,
под дебелия броня желязна
ще достигнат ли будно сърце?

Ти започваш да пишеш и ето –
вместо рима избухва снаряд,
озаряват небето ракети
и пожари обхващат града.

Позатихва. Но в твоя бележник
вместо нежни, парфюмни слова
на листата в полетата снежни
се строяват ловджийски ята.

Те се впускат далече задружни,
помирисали някъде стръв. –
И тогаз забелязваш със ужас:
не с мастило, ти писал си с кръв.

Не, сега не отива поезия,
и да искаш, не мож я изпя.

.....

КРАЙ

© Никола Вапцаров

Източник: Словото

Набиране: Мартин Митов

Издание: Никола Вапцаров. Съчинения, „Български писател“, С. 1979, под редакцията на Бойка Вапцарова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11431>]